

Mayis 2004

Sevgili Dostlar,

Uzun zamandır yazmadım. Sosyal Hizmetler Çocuk Esirgeme Kurumu SHÇEK'e açtığımız davanın sonuçlanmasını ve temyiz süresinin dolmasını bekledim.

Anımsarsanız SHÇEK, "parayı siz bize verin, Vakf'i biz işletelim" diye diretiyordu. İnanması güç ama aynen böyle diyorlardı. Gerçekten de yasa da buna benzer seyler yazıyor. 12 Eylül'ün antidemokratik kararlarından biri. Bu kadar her şeye aykiri bir yasa hayal etmek bile zor. Akil, mantık ve sağduyuyla, insan haklarıyla, anayasayla, Türkiye'nin gerçeği ve dünyanın gidisiyle, her şeyle, hatta kendi kendisiyle bile çelisen bir yasa... Ama bu yasa sayesinde SHÇEK bütün kurumları kendine bağladı. Bildiğim kadariyle bir tek biz direndik.

Dava nihayet sonuçlandı ve karar taraflara tebliğ edildi. Sonuç tahmin ettiğim gibi çıktı.

Bu dava yüzünden, birçok dostumuz korkup Nesin Vakf'i'na bağışlarını kesti ve oldukça zor durumda kaldığımız anlar oldu. Oysa biliyordum davanın lehimize sonuçlanacağını, hiç kustu duymadım. Dava aleyhimize sonuçlansaydı da sorun olmazdı. Sorunlara çözüm bulmak bizim işimiz, hatta varoluş nedenimiz!

Son mektubumdan bu yana Vakıf'ta neler oldu?

Aziz Nesin'in yeni bir kitabı çıkacak: Birlikte Yasadıklarım Birlikte Öldüklerim. Yakın dostlarını anlatan bir kitap. Aziz Nesin'in eski Türkçe notlarını Nurcan Bosdurmaz ve Elvan Topallı'yla çevirdik. Oldukça gürültü koparacağını sanıyorum. Her yazdığını yayımlamadık tahmin edileceği üzere...

Çocuk sayımız arttı. Şimdi 41 çocuğuz, 21 kız ve 20 erkek. Üç çocuk daha almak üzereyiz. En küçüğümüz hâlâ daha Gül, 4 yaşında. Çok simartılıyor. Hakkidir, simarsın! Yeni bir Umut geldi Vakf'a. Daha önceki Umut'un adı "Eski Umut" oldu. Eski Umut'un her yeri yara bere içinde, bir yerini kanatmadığı gün yok gibi. Neslisah "her şeyi okurum" döneminde.

Birkaç gün içinde havuzumuzun açılışını yapacağız. Çocuklar çildiriyorlar havuza gireceğiz diye.

Çalışan sayımız 18'den 16'ya indi. Çok sevdiğimiz iki öğretmenimiz Vakıf'tan ayrıldı ne yazık ki. Acilen iki öğretmene ihtiyacımız var.

Çiftlik bitti. Altı büyükbaş hayvanı, otuz kadar koyunu, tavukları, ördekleri, hindileri çiftliğe tasdik. Böylece Vakıf bahçesi biraz nefes aldı. Hayvanlarımızı çok seviyorduk ama Vakıf arazisine hepimiz sigamiyorduk. Ayrıca bahçeye ve bostana çok zarar veriyorlardı.

Tereyağımız o kadar güzel ki, üstüne biraz eklemek serpip yiyoruz. Bunun dışında peynir, çökelek, yogurt, kaymak ve elbette yumurta. Yakında arı kovanlarımız da olacak. İki de büyük sera yaptık. Tüm ihtiyaçlarımızı olabildigince kendimiz gidermeye çalışıyoruz. Nesin Vakf'i'ni Nesin Vakf'i yapan önemli ilkelere biridir üreticilik.

Vakıf aşçımız Abuzer Usta güvercin yetistirmeye merak sardı. Onlarca bembeyaz paçalı güvercin basımızın üstünde takla atıp duruyor. Fonda masmavi gökyüzü o kadar güzel görünüyorlar ki.

Bülbüllerimizden ve adlarını bilmediğim diğer vahşi kuşlarımızdan hiç söz etmedim bugüne dek. Sabah aksamlar susmazlar ve insani uyutmazlar. Hele bülbüller... Özellikle dereboyunda.

Acaba bu Vakıf'ta olan her şey gerçekten mi çok güzel yoksa bana mi öyle geliyor? Kurbagaların sesi bile kulagıma müzik! Ama galiba bu Vakıf'ta kendimize apayrı bir dünya yarattık. Duvarlarımız bile soluyor o havayı.

23 Nisan'da üçüncü çocuk senliğimizi yaptık. Marssız, söylevsiz, uygun adimsiz bir senlik, her şeyin çocuklar için olduğu bir senlik. Adına "bayram gibi bayram" dedik ve cuk oturdu bu ad. Neler yoktu ki? Duvar boyama, yüz boyama, bez boyama, bez baskı, resim, seramik, akil oyunları, komik oyunlar, palyaço, uçurtma yapma ve uçuşma, karikatür, satranç, tiyatro, beden perküsyon, müzik... Çocuklar kendilerinden geçtiler. Bahçe de sarhos edici bir güzellikteydi. Çiçek kokuları bayıltıcı düzeydeydi.

Ardından Mayıs piknikimiz oldu. Bugüne kadar görmediğimiz bir kalabalık geldi. Gece sarkılar söylendi, türküler yakıldı, tamtam sesleri ayyuka çıktı. Kimbilir dans da edilmistir. Ben katılmadım. Herkes eğlenemez ki, birilerinin de çalışması lazım.

Bu mevsimde Vakıf çok güzeldir. Bekleriz. Keske bes dakikalığına o da gelip görebilse.

Ali Nesin